

soud řízení doplnil a spolehlivě zjišťil, jaká omezení vlastnického práva na odhadovaných nemovitostech vážnou, a aby vyšetřil, jaké kupní ceny bylo možno se zřením na veškerá tato omezení za nemovitosti ty dosáhnouti ke dni 20. března 1935.

Čís. 16323.

Zákon č. 16/1920 Sb. z. a n. o trvale ustanovených obecních zřízeních.

Neučinil-li obecní zaměstnanec v propadné lhůtě § 25, odst. 2, zák. č. 16/1920 Sb. z. a n. prohlášení, že se má jeho služební poměr posuzovati pro budoucnost podle řečeného zákona, nemůže již opíratí svoje nároky ze služebního poměru o předpisy uvedeného zákona.

Předpokladem ustanovení obecního zaměstnance trvale ustanoveným obecním zřízencem jest, aby takové místo bylo systemisováno buď usnesením obecního zastupitelstva (§ 2, odst. 1, řeč. zák.) nebo nadřízeným úřadem samosprávným (§ 2, odst. 2, řeč. zák.). Nedošlo-li k systemisaci, nestal se obecní zaměstnanec zřízencem trvale ustanoveným ani tím, že se obec v ustanovovacím dekretu a ve služebních instrukcích dovolávala předpisů uvedeného zákona, ani tím, že zaměstnanec skutečně vykonával službu obecního strážníka a nočního hlídače, kterou jinak vykonává trvale ustanovený zřízenec.

(Rozh. ze dne 23. září 1937, Rv I 1514/37.)

Srv. rozh. č. 2678, 2953, 14159, 15892 Sb. n. s.

Žalobce, který byl u žalované obce zaměstnán od roku 1913 jako obecní zřízenec, vykonává službu obecního strážníka resp. nočního hlídače, a jenž byl usnesením obecního zastupitelstva ze dne 8. března 1936 bez provedení disciplinárního řízení propuštěn, domáhá se na žalované obci zaplacení splatného služebního platu, soudě, že jeho propuštění jest bezdůvodné, a ježto se stalo bez kárného řízení, i neplatné, protože byl trvale ustanoveným obecním zřízencem žalované obce. Soud první stolice uznal co do částky 86 Kč 80 h podle žaloby, jinak žalobu zamítl. Odvolací soud potvrdil napadený rozsudek.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného.

Důvody:

I když byl žalobce ve službách žalované obce jako strážník a noční hlídač od roku 1913, bylo na něm, aby ve lhůtě stanovené § 25, odst. 2, zák. č. 16/1920 Sb. z. a n. učinil prohlášení o tom, má-li býti pro budoucnost jeho služební poměr posuzován podle ustanovení právě dotčeného zákona. Když tak, jak přiznává i v dovolání, neučinil, ať již z jakéhokoliv důvodu, mělo zmeškání propadné lhůty podle druhého odstavce § 25 zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. v zápětí, že žalobce ne-

může nyní žádati, aby jeho služební poměr byl posuzován podle zákona č. 16/1920 Sb. z. a n., jak dovodil nejvyšší soud již v rozhodnutí ve Sb. n. s. č. 2678, k němuž stačí pro stručnost odkázati. Náleželo proto žalobci, aby prokázal, že mu v červnu 1920 propůjčila žalovaná obec zákonným způsobem služební místo svého trvalého zřízence podle §§ 1, 2 zákona č. 16/1920 Sb. z. a n., a že ho proto mohla propustiti ze svých služeb jen po provedení kárného řízení podle § 10 uvedeného zákona. Poněvadž však podle zjištění napadeného rozsudku nedošlo k systemisaci služebního místa obecního strážníka a nočního hlídače ani obecním zastupitelstvem žalované obce ve lhůtě § 1, odst. 2, zákona č. 16/1920 Sb. z. a n., ani později nadřízeným úřadem samosprávným, nemohl se žalobce vůbec státi trvale ustanoveným zřízencem žalované obce, neboť mu za toho stavu věci takové služební místo nemohlo býti žalovanou obcí platně propůjčeno. Nemá proto významu, že žalovaná obec vydala žalobci v červnu 1920 ustanovovací dekret a že vydala také služební instrukce, dovolávajíc se v obou listinách zákona č. 16/1920 Sb. z. a n., neboť se ani jeden z těchto úkonů nestal způsobem zákonem předepsaným pro zřízení místa trvalého obecního zřízence. Nestačí k odůvodnění žalobního nároku ani to, že žalobce vykonával u žalované obce skutečně službu obecního strážníka a nočního hlídače, ježto vykonáváním služby u žalované obce nemohlo dojíti k systemisování služebního místa trvale ustanoveného obecního zřízence, nýbrž bylo za všech okolností třeba, aby bylo takové místo zřízeno způsobem stanoveným v § 1 zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. Konečně jest právně mylné i žalobcovo mínění, že ke zřízení služebního místa obecního strážníka a nočního hlídače došlo nějakým projevem žalované obce nebo dohlédacího úřadu samosprávného, který by byl projevem mlčky, neboť jak obec, tak i samosprávný úřad dohlédací mohou svou vůli projevit pouze způsobem zákonem stanoveným, tudíž svým usnesením a rozhodnutím, jak vyložil nejvyšší soud již v rozhodnutích č. 247, 12563, 14684 Sb. n. s., k nimž stačí pro stručnost odkázati.

Čís. 16324.

Jestliže se spoluvlastníci ideálních podílů lesa sdružili ke vhodnějším lesnímu hospodaření a vedení řádné správy lesního celku, nejde o právnickou osobu, nýbrž o účelové hospodářské sdružení s právní povahou spoluvlastnictví (§ 825 obč. zák.).

Byli-li někteří spoluvlastníci pověřeni souborem spoluvlastníků provozováním záležitosti v příčině společné věci, jednají jako zmocněnci (§§ 837 a 1029 obč. zák.) s pravomocí opatřiti vše, čeho vyžaduje správa nemovitosti a co s ní jest obyčejně spojeno.

»Správní výbor«, řádně zvolený podle společenské smlouvy, jest oprávněn k podání žaloby o vyklizení služebního bytu lesního zřízence.